

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-99/2026
cu privire la examinarea contestației înaintate de către Veaceslav
Gheorghiu (administrator autorizat) împotriva hotărârii
Colegiului de disciplină și etică nr.3-37/2025 din 07.05.2025,
emisă în privința procurorului Anatolie Ciuleacu

02 aprilie 2026

municipiul Chișinău

Examinând în ședință deschisă, în procedură scrisă, contestația înaintată de către Veaceslav Gheorghiu (administrator autorizat) împotriva hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-37/2025 din 07.05.2025, audiind informația prezentată de către domnul Dumitru Obadă, Consiliul Superior al Procurorilor-

C O N S T A T Ă :

Prin Hotărârea nr. 3-37/2025 din 07.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată de Veaceslav Gheorghiu (administrator autorizat) împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 12.02.2025, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, ca fiind neîntemeiată.

La data de 15.05.2025, Veaceslav Gheorghiu (administrator autorizat) a înregistrat la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație, solicitând anularea Deciziei Inspecției procurorilor și a Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025, precum și atragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura Anticorupție Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu.

I. Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

Autorul sesizării a relatat că, la data de 25.12.2024, procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Anatolie Ciuleacu, a emis o ordonanță prin care a dispus, în mod repetat, refuzul începerii urmăririi penale pe materialele procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx din 05.05.2023, inițiat în baza plângerii formulate împotriva Procurorului-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolae Levandovschi.

Potrivit petiționarului, ordonanța respectivă este ilegală și neîntemeiată. În acest sens, s-a invocat, în primul rând, că, în temeiul prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 5) și alin. (3), precum și art. 54 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, procurorul Anatolie Ciuleacu nu avea competența de a emite ordonanța din 25.12.2024, întrucât anterior, la 31.05.2023, ar fi emis deja o soluție pe același material de urmărire penală.

În al doilea rând, autorul sesizării a susținut că procurorul menționat, precum și alți procurori implicați în examinarea materialului, nu au efectuat confruntări între persoanele audiate, în pofida existenței unor contradicții în declarațiile acestora și a obligației exprese stabilite prin încheierea instanței Cahul, sediul Taraclia, din 11.12.2023.

Totodată, petiționarul a indicat că Procurorul-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolae Levandovschi, ar fi comis o infracțiune, constând în constrângerea numitei I. Xxxxxxx de a oferi mită reclamantului. În susținerea acestor afirmații, au fost invocate mai multe mijloace de probă, inclusiv declarațiile martorului I. Xxxxxx,

înregistrări audio ale mesajelor vocale, mesaje text atribuite lui S. Xxxxx, precum și alte probe considerate relevante.

De asemenea, s-a susținut că ar exista un mobil al pretinsei fapte, determinat de inițierea ulterioară, sub controlul lui Nicolae Levandovschi, a două cauze penale împotriva reclamantului.

În continuare, autorul plângerii a invocat că procurorul Anatolie Ciuleacu nu și-ar fi îndeplinit obligația de abținere, prevăzută de art. 54 alin. (3) din Codul de procedură penală, exercitându-și atribuțiile de serviciu cu încălcarea prevederilor art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la Procuratură, conduită care, în opinia sa, întrunește elementele abaterii disciplinare prevăzute de art. 38 lit. a) din aceeași lege.

În baza acestor circumstanțe, autorul sesizării a solicitat anularea ordonanței din 25.12.2024 privind refuzul începerii urmăririi penale, precum și dispunerea efectuării unei anchete complete, exhaustive și obiective, în vederea stabilirii adevărului, inclusiv sub aspectul existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 334 din Codul penal al Republicii Moldova.

Totodată, s-a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a procurorului Anatolie Ciuleacu, pentru exercitarea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu.

II. Circumstanțele stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

În urma examinării sesizării, Inspekția procurorilor a constatat că, la data de 05.05.2023, în Registrul de evidență a sesizărilor cu privire la infracțiuni al Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud (nr. 1), a fost înregistrată plângerea depusă de Veaceslav Gheorghiu, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere penală a Procurorului-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolae Levandovschi. În esență, petentul a invocat că acesta, prin abuz de serviciu și acționând intenționat, ar fi determinat anumite persoane să creeze premisele atragerii sale la răspundere penală pentru pretinse acte de corupție, în perioada exercitării funcției de lichidator al procesului de insolvență al SRL „Skar-Invest”.

Plângerea a fost repartizată spre examinare procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu, care, prin ordonanța din 31.05.2023, a dispus refuzul pornirii urmăririi penale, constatând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii. Această soluție a fost menținută în procedura controlului ierarhic prin ordonanța procurorului ierarhic superior, Cristina Robu, din 12.07.2023. Ulterior, în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, Judecătoria Cahul, sediul Taraclia, prin încheierea din 11.12.2023, a anulat ordonanțele menționate și a dispus efectuarea unor acțiuni procesuale suplimentare, soluție menținută prin respingerea recursurilor declarate de procurorul Anatolie Ciuleacu și de Nicolae Levandovschi, prin decizia Curții de Apel Cahul din 15.03.2024.

În continuare, verificările au fost efectuate de procurorul din cadrul Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud, Radu Palencu, care, prin ordonanța din 03.05.2024, a dispus din nou refuzul pornirii urmăririi penale, soluție confirmată de procurorul ierarhic superior, Vasile Plevan, prin ordonanța din 13.06.2024. Și aceste ordonanțe au fost ulterior anulate de Judecătoria Cahul, sediul central, prin încheierea din 16.07.2024, fiind dispuse acțiuni suplimentare, iar recursurile declarate au fost respinse prin decizia Curții de Apel Cahul din 02.12.2024.

După reluarea procedurii, cauza a fost din nou repartizată procurorului Anatolie Ciuleacu, care, în urma administrării probelor suplimentare, prin ordonanța din

25.12.2024, a dispus refuzul pornirii urmăririi penale, reținând, în continuare, lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile lui Nicolae Levandovschi. Această soluție a fost contestată de Veaceslav Gheorghiu la 15.01.2025, inclusiv sub aspectul pretensei incompatibilități a procurorului, pe motivul participării anterioare la examinarea aceleiași cauze.

În cadrul controlului ierarhic, adjunctul interimar al procurorului-șef al Procuraturii Anticorupție, Vasile Plevan, a reținut că nu au fost identificate probe care să confirme îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către o persoană cu funcție de demnitate publică, în sensul art. 327 din Codul penal, inclusiv sub aspectul existenței unei urmări prejudiciabile și a legăturii de cauzalitate. Totodată, s-a constatat că argumentele petentului nu sunt susținute de probe noi relevante, iar aprecierea probatoriului de către procurorul Anatolie Ciuleacu a fost realizată în mod obiectiv și în conformitate cu legea.

Prin ordonanța din 23.01.2025, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată. În cadrul verificării disciplinare, procurorul Anatolie Ciuleacu a declarat că nu a admis abateri și că a asigurat respectarea dreptului petentului la contestarea actelor procesuale.

Analizând pretinsa incompatibilitate, Inspecția procurorilor a reținut că, potrivit art. 54 din Codul de procedură penală și jurisprudenței Curții Constituționale, simpla participare anterioară a procurorului în aceeași cauză nu constituie, în sine, un impediment, standardul aplicabil procurorilor fiind diferit de cel aplicabil judecătorilor. Totodată, în lumina jurisprudenței Curtea Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv cauza „Boicenco c. Moldovei”, a fost analizat caracterul efectiv și independent al investigației, constatându-se că nu există relații de subordonare între procurorul Anatolie Ciuleacu și persoana vizată, Nicolae Levandovschi, precum și că investigația a fost realizată în mod imparțial.

Inspecția a mai reținut că ordonanța din 25.12.2024 este motivată, conține analiza probatoriului și aplicarea cadrului normativ relevant, iar lipsa unei urmări prejudiciabile exclude existența infracțiunilor prevăzute de art. 327–329 din Codul penal. De asemenea, soluțiile instanțelor de judecată au vizat exclusiv necesitatea completării investigațiilor sub aspectul plenitudinii, fără a constata nulități ale actelor procesuale.

Totodată, nu au fost identificate temeuri care să confirme existența unei stări de incompatibilitate sau omisiunea efectuării unor acțiuni procesuale obligatorii, inclusiv confruntări. Dezacordul petentului cu soluțiile adoptate a fost valorificat prin exercitarea căilor legale de atac, acestea fiind examinate de procurorul ierarhic superior.

La momentul verificării disciplinare, ordonanța din 25.12.2024 era în vigoare și beneficia de prezumția de legalitate și temeinicie. În urma evaluării întregului material probator, Inspecția procurorilor nu a constatat încălcări ale obligațiilor de serviciu și nu a identificat elemente constitutive ale unei abateri disciplinare.

În consecință, prin Decizia din 12.02.2025, Inspecția procurorilor a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Anatolie Ciuleacu, din cadrul Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

III. Constatările Colegiului de disciplină și etică

Nefiind de acord cu Decizia Inspecției procurorilor din 12.02.2025, Veaceslav Gheorghiu a depus, la aceeași dată, contestație la Colegiul de disciplină și etică, solicitând tragerea la răspundere disciplinară a procurorului din cadrul Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud, Anatolie Ciuleacu.

Prin Hotărârea nr. 3-37/2025 din 07.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a respins contestația formulată împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 12.02.2025. Examinând contestația, materialele acumulate în cadrul verificărilor efectuate de Inspecția procurorilor, actele administrate în ședința Colegiului, precum și argumentele invocate de Veaceslav Gheorghiu, Colegiul a constatat că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, cu menținerea deciziei contestate.

În continuare, Colegiul a procedat la analiza detaliată a pretinselor abateri disciplinare invocate de petiționar în sarcina procurorului Anatolie Ciuleacu, în legătură cu instrumentarea procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx. În acest context, au fost examinate inclusiv susținerile referitoare la existența unei pretinse stări de incompatibilitate, generate de faptul că procurorul ar fi participat în mod repetat la administrarea suplimentară a probatoriului și la emiterea soluției de neîncepere a urmăririi penale.

Sub acest aspect, Colegiul a reținut că abaterea disciplinară presupune o acțiune sau inacțiune contrară obligațiilor profesionale ori administrative stabilite prin lege, regulamente sau ordine de serviciu, săvârșită cu intenție sau din neglijență gravă. În acest sens, s-a făcut trimitere la art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, care reglementează în mod expres și exhaustiv faptele ce constituie abateri disciplinare, precum și la art. 38¹ alin. (1) și (2) din aceeași lege, care definesc formele de vinovăție relevante în materie disciplinară. Colegiul a subliniat că aceste dispoziții constituie criteriul fundamental pentru analiza oricărei sesizări disciplinare.

Totodată, s-a reiterat că angajarea răspunderii disciplinare este condiționată de întrunirea cumulativă a elementelor referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate dintre conduita ilicită și rezultatul produs, iar vinovăția trebuie stabilită în mod cert, în baza probatoriului administrat. Din această perspectivă, Colegiul a subliniat necesitatea de a distinge între o eventuală eroare de procedură, susceptibilă de a fi cenzurată pe calea controlului ierarhic sau judecătoresc, și o încălcare disciplinară propriu-zisă. Astfel, doar acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care afectează însăși valabilitatea actelor întocmite și pentru care nu poate fi identificată o justificare rezonabilă ar putea intra în sfera răspunderii disciplinare.

Colegiul a reținut, de asemenea, că independența procesuală a procurorului este garantată prin mecanisme legale care exclud orice ingerință de natură politică, administrativă, financiară sau de altă natură în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Potrivit art. 20, art. 298–299¹ și art. 313 din Codul de procedură penală, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă numai controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc, orice altă formă de verificare a temeiniciei soluțiilor adoptate reprezentând o imixtiune în independența sa decizională.

Cu referire la pretinsa incompatibilitate, Colegiul a analizat dispozițiile art. 54 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, coroborate cu art. 33 din același cod. S-a reținut că, deși în privința judecătorilor legea interzice participarea succesivă la examinarea aceleiași cauze în anumite ipoteze, în cazul procurorilor reglementarea este distinctă, iar simpla participare anterioară la exercitarea urmăririi penale, la efectuarea sau controlul unor acte de procedură ori la susținerea acuzării în instanță

nu constituie, prin ea însăși, un impediment pentru participarea ulterioară în aceeași cauză. Prin urmare, standardul incompatibilității aplicabil procurorilor este diferit de cel aplicabil judecătorilor.

În același context, Colegiul a făcut referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv la cauza *Boicenco c. Moldovei*, în care s-a statuat că, pentru aprecierea caracterului efectiv al unei investigații, trebuie verificată, între altele, independența persoanelor competente să o efectueze față de persoanele implicate în faptele investigate. Din această perspectivă, Colegiul a constatat că procurorul Anatolie Ciuleacu activează în cadrul Procuraturii Anticorupție, procuratură specializată, în timp ce Nicolae Levandovschi activează în cadrul unei procuraturi teritoriale, neexistând între aceștia raporturi de subordonare procesual-ierarhică ori instituțională. În susținerea acestei concluzii, au fost examinate dispozițiile art. 13 alin. (1) și art. 12 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, art. 53¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, precum și prevederile Capitolului IV din Regulamentul Procuraturii, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr. 33/3 din 03.05.2022.

Pe acest fundal, Colegiul a precizat că nu are competența de a analiza temeinicia sau corectitudinea soluției procesuale emise de procuror, această competență revenind procurorului ierarhic superior și instanței de judecată. Prin urmare, analiza disciplinară s-a limitat strict la verificarea existenței unei conduite săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă, în sensul art. 38 lit. a) și art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Examinând modalitatea în care procurorul Anatolie Ciuleacu a realizat calificarea juridică a faptelor, în special sub aspectul art. 327 din Codul penal, Colegiul a împărtășit concluziile Inspecției procurorilor, reținând că ordonanța din 25.12.2024 este motivată și conține trimiteri la cadrul normativ aplicabil, la probatoriul administrat, precum și la jurisprudența și doctrina relevante pentru genul de infracțiuni examinate. S-a constatat că procurorul a explicat că existența infracțiunilor prevăzute la art. 327, 328 și 329 din Codul penal presupune producerea unei urmări prejudiciabile determinate și efective, element absent în speță, ceea ce atrage și inexistența legăturii de cauzalitate dintre acțiunea sau inacțiunea pretins prejudiciabilă și dauna invocată. Totodată, s-a reținut că primirea persoanei în audiență, explicarea dreptului de a depune plângere penală și preluarea acesteia în gestiune reprezintă atribuții inerente funcției de conducere exercitate, în limitele legii, de procurorul Nicolae Levandovschi.

Colegiul a mai reținut că, pentru garantarea dreptului petiționarului la acces la justiție și la un recurs efectiv, procurorul Anatolie Ciuleacu a comunicat, în termenul prevăzut de art. 274 alin. (5) din Codul de procedură penală, soluția adoptată, indicând modalitatea și termenul de contestare, de care petiționarul a uzat. În consecință, s-a concluzionat că procurorul a acționat în limitele competenței sale profesionale, iar analiza factuală și juridică a fost efectuată într-un cadru legal, cu respectarea cerințelor de raționalitate și echilibru, nefiind identificate elemente care să indice o conduită intenționat eronată sau o lipsă gravă de diligență profesională.

În plus, Colegiul a avut în vedere informația suplimentară prezentată de inspectorul raportor, potrivit căreia, prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 25.02.2025, a fost respinsă plângerea formulată de Veaceslav Gheorghiu împotriva ordonanței de refuz al pornirii urmăririi penale din 25.12.2024 și a ordonanței procurorului ierarhic superior din 23.01.2025.

Colegiul a reiterat, în acest context, regula fundamentală potrivit căreia simpla diferență de opinie în ceea ce privește calificarea juridică a unei fapte nu poate constitui, prin ea însăși, temei pentru angajarea răspunderii disciplinare. Activitatea procurorului implică o analiză complexă a faptelor și a dreptului, iar alegerea încadrării juridice presupune un exercițiu de apreciere profesională protejat de principiul independenței funcționale. Răspunderea disciplinară poate interveni numai atunci când este dovedită intenția sau neglijența gravă, în condițiile art. 381 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Procuratură, iar nu în orice situație în care partea interesată manifestă dezacord față de soluția adoptată.

S-a subliniat că existența unor opinii juridice divergente între procuror și părțile implicate este firească și inerentă activității judiciare, motiv pentru care Codul de procedură penală reglementează căi legale de atac menite să permită verificarea și, după caz, corectarea soluțiilor procesuale, fără ca aceasta să echivaleze automat cu existența unei culpe disciplinare. Orice interpretare contrară ar crea riscul ca fiecare soluție infirmată ulterior să devină, în mod nejustificat, temei al unei cercetări disciplinare, ceea ce ar afecta în mod grav independența funcțională a procurorului.

În final, Colegiul a constatat că, în acțiunile procurorului Anatolie Ciuleacu nu se regăsește forma de vinovăție cerută de art. 38 lit. a) și art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură. În consecință, a concluzionat că decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare este legală și întemeiată, iar contestația formulată de Veaceslav Gheorghiu - neîntemeiată.

IV. Circumstanțele și motivele expuse în contestație

La data de 15.05.2025 Veaceslav Gheorghiu a depus la Consiliul Superior al Procurorilor o contestație împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025.

Petentul a indicat că, la 07.05.2025, Colegiul de disciplină și etică a emis Hotărârea nr. 3-37/2025, prin care i-a fost respinsă plângerea împotriva deciziei Inspectorului-șef al Inspecției procurorilor, din 12.02.2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Procuraturii Anticorupție, Anatolie Ciuleacu. În opinia petentului, aceste decizii erau ilegale și neîntemeiate

Acesta a menționat că temeiul pentru atragerea la răspundere disciplinară a procurorului Anatolie Ciuleacu l-a constituit faptul că acesta a examinat de două ori același material al procedurii penale și a emis două soluții pe fondul cauzei (la 31.05.2023 și 25.12.2024), ceea ce, potrivit prevederilor pct. 5) alin. (2) și alin. (3) art. 33, precum și pct. 1) alin. (1) art. 54 din Codul de procedură penală, este interzis.

Petentul a subliniat că Colegiul de disciplină și etică din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor, la fel ca și Inspectorul-șef, nu au prezentat niciun argument privind legalitatea examinării repetate a aceluiași material și a emiterii a două soluții pe fondul cauzei.

De asemenea, Veaceslav Gheorghiu și-a exprimat dezacordul față de concluziile Colegiului potrivit cărora procurorul Anatolie Ciuleacu ar fi examinat obiectiv plângerea sa împotriva procurorului Levandovschi, menționând că aceste concluzii nu corespund esenței argumentelor sale.

Totodată, acesta a declarat că împotriva sa ar fi fost inițiate mai multe cauze penale, pe care le consideră fabricate.

În baza celor expuse, petentul a solicitat anularea hotărârii Colegiului de disciplină și etică din cadrul Consiliului Superior al Procurorilor nr. 3-37/2025 din 07

05.2025 și a deciziei Inspectorului-șef al Inspecției procurorilor din 12.02.2025 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Anatolie Ciuleacu.

Constatarea existenței unei abateri disciplinare prevăzute la lit. a) art. 38 din Legea cu privire la Procuratură, constând în exercitarea necorespunzătoare de către procuror a atribuțiilor de serviciu, în special a obligației prevăzute la alin. (3) art. 54 din Codul de procedură penală privind declararea abținerii, precum și aplicarea unei sancțiuni disciplinare pentru examinarea aceluiași material al procedurii penale și emiterea a două soluții pe fondul cauzei.

VI. Procedura în cadrul Consiliului Superior al Procurorilor

Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, act instituțional aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025, contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

Respectiv, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

Veaceslav Gheorghiu, autorul contestației nu a prezentat Consiliului probe noi.

Procurorul Anatolie Ciuleacu, vizat în procedura disciplinară, a depus, la data de 05.11.2025, o referință pe marginea contestației formulate de Veaceslav Gheorghiu, prin care și-a reiterat poziția exprimată anterior.

Din conținutul referinței rezultă că, la 04.11.2025, Anatolie Ciuleacu a fost informat despre faptul că pe rolul Consiliului Superior al Procurorilor se află contestația depusă de Veaceslav Gheorghiu împotriva Hotărârii nr. 3-37/2025 din 07.05.2025 a Colegiului de disciplină și etică, procedură care îl viza în mod direct.

Potrivit celor expuse în referință, petentul considera neîntemeiate atât Decizia Inspectorului-șef al Inspecției procurorilor din 12.02.2025, prin care s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului Anatolie Ciuleacu, cât și Hotărârea Colegiului de disciplină și etică prin care a fost respinsă contestația sa. În esență, Veaceslav Gheorghiu critica aceste soluții, susținând că nu i-au fost explicate motivele pentru care procurorul nu s-a abținut de la examinarea repetată a procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx, în care era vizat procurorul-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolae Levandovschi. Totodată, acesta aprecia că neînceperea urmăririi penale în privința procurorului respectiv ar fi determinat trimiterea în judecată a trei cauze penale împotriva sa.

În replică, procurorul Anatolie Ciuleacu a arătat că atât Inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, cât și Colegiul de disciplină și etică au examinat toate aspectele invocate de petent, inclusiv cele referitoare la pretinsa încălcare a obligației de abținere prevăzute de art. 54 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și la presupusa nerespectare a dispozițiilor Legii cu privire la Procuratură privind exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În continuare, procurorul a expus succint evoluția cauzei, menționând că, la 05.05.2023, în Registrul nr. 1 al Procuraturii Anticorupție, Oficiul Sud, a fost înregistrată plângerea depusă de Veaceslav Gheorghiu, prin care s-a solicitat atragerea la răspundere penală a procurorului Nicolae Levandovschi, pe motiv că acesta, prin abuz de serviciu, ar fi acționat intenționat pentru a provoca situații menite să conducă la tragerea sa la răspundere penală pentru pretinse fapte de corupere pasivă, în perioada în care activa ca lichidator în procesul de insolvență al SRL „Skar-Invest”.

Anatolie Ciuleacu a precizat că, la 31.05.2023, a dispus refuzul pornirii urmăririi penale în privința lui Nicolae Levandovschi, constatând lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, însă această soluție a fost ulterior anulată de instanța de judecată, cu dispunerea efectuării unor acțiuni suplimentare. Ulterior, la 03.05.2024, un alt procuror a adoptat o soluție similară, care, de asemenea, a fost anulată de instanță. După reluarea cercetărilor și retransmiterea cauzei spre examinare, la 25.12.2024, Anatolie Ciuleacu a emis din nou o ordonanță de refuz al pornirii urmăririi penale, pentru aceleași considerente.

Acesta a arătat că petentul a contestat și această soluție, invocând caracterul pretins ilegal al ordonanței, precum și încălcarea obligației de abținere a procurorului la reexaminarea cauzei, solicitând, totodată, efectuarea unor acțiuni suplimentare de urmărire penală. În susținerea poziției sale, Veaceslav Gheorghiu a pretins că probele administrate, inclusiv declarații, mesaje și înregistrări, ar demonstra implicarea lui Nicolae Levandovschi în comiterea unei infracțiuni de corupție și că neefectuarea completă a urmăririi penale ar favoriza evitarea răspunderii penale.

Referitor la aceste critici, procurorul Anatolie Ciuleacu a susținut că, în speță, nu era incidentă obligația de abținere de la reexaminarea cauzei, întrucât soluțiile adoptate au fost întemeiate pe probele administrate și pe constatarea lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii imputate. În opinia sa, controlul ierarhic superior a confirmat legalitatea și temeinicia ordonanței din 25.12.2024, reținând că nu au fost identificate probe care să ateste existența unei fapte penale sau a unei conduite abuzive, astfel încât nu erau întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale.

Totodată, Anatolie Ciuleacu a apreciat că criticile formulate de petent sunt neîntemeiate și nesusținute prin probe noi relevante, reprezentând, în realitate, un simplu dezacord subiectiv față de soluția adoptată. De asemenea, a susținut că simpla invocare a unei pretinse lipse de imparțialitate nu poate constitui, prin ea însăși, un argument suficient, în lipsa unor încălcări procedurale grave sau a unor erori evidente de drept.

În aceeași ordine de idei, procurorul a subliniat că ordonanța din 25.12.2024 este motivată atât în fapt, cât și în drept, cu trimitere la normele legale incidente și la materialul probator administrat, inclusiv sub aspectul inexistenței prejudiciului și a legăturii de cauzalitate, elemente esențiale pentru existența infracțiunii. Totodată, a opinat că acțiunile imputate persoanei vizate, cum ar fi primirea în audiență și examinarea plângerilor, se circumscriu atribuțiilor funcționale ale procurorului și nu relevă nici abateri disciplinare, nici fapte de natură penală.

În concluzie, procurorul Anatolie Ciuleacu a susținut că nu există temeiuri pentru angajarea răspunderii sale disciplinare, iar deciziile contestate sunt legale și întemeiate, solicitând respingerea contestației formulate de Veaceslav Gheorghiu ca neîntemeiată.

La data de 30.03.2026, *Inspectorul-șef al Inspecției procurorilor, Mircea Roșioru*, a prezentat Consiliului Superior al Procurorilor o referință prin care și-a reiterat poziția față de contestația depusă de Veaceslav Gheorghiu.

În conținutul referinței, s-a arătat că petentul susține că procurorul Anatolie Ciuleacu nu ar fi fost îndreptățit să adopte ordonanța din 25.12.2024, prin care a dispus refuzul pornirii urmăririi penale împotriva Procurorului-șef interimar al Procuraturii UTA Găgăuzia, Nicolae Levandovschi, întrucât anterior, la 31.05.2023, același procuror s-ar fi pronunțat în cadrul aceluiși proces penal, dispunând o soluție similară. În opinia petentului, neformularea declarației de abținere ar constitui o încălcare a art. 54 alin. (3) din Codul de procedură penală și, implicit, o abatere disciplinară în sensul art. 38 lit. a) din Legea cu privire la Procuratură.

Contrar acestor susțineri, Inspectorul-șef a reiterat că respectivele critici sunt neîntemeiate, întrucât ordonanța din 25.12.2024 a fost adoptată cu respectarea cadrului legal, în baza probelor administrate, iar concluzia privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii este rezultatul unei evaluări obiective a materialului probator.

În acest sens, s-a subliniat că, în secțiunea „Concluzie” a Deciziei Inspecției procurorilor din 12.02.2025, a fost realizată o analiză multiaspectuală a conduitei procurorului Anatolie Ciuleacu, cu accent pe mai multe dimensiuni relevante. Astfel, pretinsa situație de incompatibilitate a fost examinată prin prisma jurisprudenței Curții Constituționale, în special a considerentelor expuse în Decizia nr. 174 din 13.12.2022, precum și a criteriilor desprinse din jurisprudența Curtea Europeană a Drepturilor Omului, inclusiv cauza „Boicenco c. Moldovei”, referitoare la aprecierea caracterului efectiv și independent al investigației.

Totodată, s-a reținut că ordonanța din 25.12.2024 este motivată și a fost comunicată în conformitate cu cerințele legale, fiind întemeiată pe probele administrate și pe normele procedurale aplicabile. De asemenea, controlul ierarhic superior exercitat asupra acesteia a confirmat legalitatea și obiectivitatea soluției adoptate de procurorul Anatolie Ciuleacu.

Inspectorul-șef a mai relevat că Decizia Inspecției procurorilor a fost ulterior consolidată prin încheierea judecătorului de instrucție Leonid Turculeț din cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 25.02.2025 (dosar nr. 10-27/2025), prin care plângerea formulată de Veaceslav Gheorghiu împotriva ordonanței procurorului Ciuleacu a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 23.01.2025 a fost menținută soluția adoptată inițial.

Aceste acte judiciare confirmă legalitatea acțiunilor și soluțiilor adoptate de procurorul Anatolie Ciuleacu, inclusiv sub aspectul criticilor referitoare la pretinsa incompatibilitate în soluționarea repetată a procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx.

De asemenea, s-a menționat că, la momentul întocmirii referinței, pe rolul Curții de Apel Sud se afla o cerere de recurs formulată de Veaceslav Gheorghiu împotriva încheierii Judecătoriei Cahul din 25.02.2025, care urma a fi repartizată unui alt judecător-raportor, în contextul încetării mandatului judecătorului Fujenco Dmitrii.

În aceste condiții, în lipsa unor argumente apte să conducă la anularea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025 și având în vedere prevederile art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, precum și pct. 200 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Inspectorul-șef Mircea Roșioru a solicitat

respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de Veaceslav Gheorghiu și menținerea hotărârii menționate, adoptate în privința procurorului Anatolie Ciuleacu.

VI. Motivarea soluției Consiliului Superior al Procurorilor

Consiliul Superior al Procurorilor, analizând contestația formulată de Veaceslav Gheorghiu, argumentele invocate în susținerea acesteia, prin care se exprimă dezacordul față de soluția adoptată prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică, poziția reprezentantului Inspecției procurorilor, precum și întregul material probator administrat în cauză, constată că soluția pronunțată de Colegiul de disciplină și etică este temeinică și justificată, motiv pentru care contestația urmează a fi respinsă.

Pentru fundamentarea acestei concluzii, Consiliul va expune în continuare raționamentele de fapt și de drept care au stat la baza deliberării și adoptării prezentei hotărâri.

Examinând materialele dosarului, Consiliul reține că Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025 este întemeiată, conține o motivare clară și explicită în raport cu criticile formulate de contestatar și include argumente pertinente privind respingerea contestației, corespunzătoare situației de fapt și de drept stabilite în cadrul procedurii disciplinare.

În acest context, se constată că prezenta contestație constituie, în esență, o reiterare a criticilor și nemulțumirilor anterior invocate de Veaceslav Gheorghiu, atât în sesizarea inițială, cât și în contestația formulată împotriva Deciziei Inspecției procurorilor din 12.02.2025. Or, reluarea unor argumente deja examinate în mod riguros de către Inspecția procurorilor și Colegiul de disciplină și etică nu este de natură să determine o reevaluare a fondului cauzei, în lipsa unor elemente noi, relevante.

Pentru a produce efecte juridice și a justifica o reanalizare a cauzei, contestația trebuie să conțină elemente de noutate, fie de natură factologică, fie juridică, susceptibile să modifice substanțial datele analizate anterior. În speță, Consiliul constată că nu sunt invocate circumstanțe noi și nici argumente juridice inedite, capabile să infirme concluziile desprinse în cadrul verificărilor anterioare, astfel încât contestația nu întrunește condițiile de relevanță și noutate.

Din analiza materialelor cauzei rezultă că sesizarea disciplinară depusă la 25.12.2024 împotriva procurorului Anatolie Ciuleacu vizează, în esență, pretinsa examinare repetată a aceleiași cauze în condiții de incompatibilitate, emiterea nejustificată a unei soluții de refuz al pornirii urmăririi penale, pretinsa lipsă de plenitudine și obiectivitate a investigației, precum și nerespectarea unor obligații procesuale, inclusiv neefectuarea confruntărilor.

În urma verificărilor efectuate, Inspecția procurorilor a stabilit că acțiunile procurorului în cadrul procesului penal nr. xxxxxxxxxxxx au fost realizate cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, iar demersurile și plângerile formulate de petent au fost examinate și soluționate în termenele legale, fiind comunicate conform procedurii.

Totodată, Consiliul reține că petentul a beneficiat efectiv de toate garanțiile procesuale, inclusiv de dreptul de a contesta actele emise de procuror, fapt demonstrat prin:

- exercitarea controlului judecătoresc în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, soluționat prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 11.12.2023;
- exercitarea controlului ierarhic superior asupra ordonanțelor procurorului, concretizat prin ordonanțele din 12.07.2023 și 13.06.2024;
- formularea unei noi plângeri în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, soluționată prin încheierea Judecătorei Cahul, sediul central, din 16.07.2024;
- contestarea ordonanței din 25.12.2024 în temeiul art. 299¹-299² din Codul de procedură penală, soluționată prin ordonanța procurorului ierarhic superior din 23.01.2025;
- examinarea plângerii de către judecătorul de instrucție, care, prin încheierea din 25.02.2025, a respins-o ca neîntemeiată.

În aceste condiții, emiterea ordonanțelor de refuz al pornirii urmăririi penale și comunicarea acestora au fost realizate în conformitate cu cadrul legal, nefiind identificate încălcări care să depășească sfera controlului ierarhic sau judecătoresc.

Consiliul reține că pretinsa incompatibilitate invocată de petent este rezultatul unei interpretări eronate a normelor procesual-penale. În mod corect, Colegiul a statuat că, potrivit art. 54 alin. (2) din Codul de procedură penală, participarea procurorului la examinarea aceleiași cauze, inclusiv după anularea unei soluții și reluarea investigațiilor, nu constituie un impediment și nu atrage incompatibilitatea. Standardul aplicabil procurorilor este diferit de cel aplicabil judecătorilor, iar normele prevăzute de art. 33 și art. 54 alin. (1) nu sunt aplicabile mutatis mutandis în cazul procurorilor.

De asemenea, reluarea examinării cauzei și emiterea ordonanței din 25.12.2024 reprezintă o consecință firească a mecanismelor procesuale de control și remediere, iar nu o „dublă examinare interzisă”.

Cu referire la afirmația petentului, potrivit căreia că Colegiul și Inspekția procurorilor nu ar fi motivat legalitatea acestei situații este contrazisă de conținutul hotărârii, în care se face trimitere expresă la cadrul normativ aplicabil, la jurisprudența relevantă, inclusiv cea constituțională și europeană, precum și la diferența de regim juridic dintre judecători și procurori în materia incompatibilităților. Prin urmare, soluția adoptată este una argumentată și fundamentată juridic.

Deopotrivă relevant este și faptul că, criticile privind pretinsa lipsă de obiectivitate a procurorului sau caracterul „nejustificat” al soluției adoptate excedează competenței organelor disciplinare. Colegiul a subliniat că nu are atribuția de a cenzura temeinicia sau legalitatea soluțiilor procesuale, acestea fiind supuse controlului ierarhic superior și controlului judecătoresc, mecanisme de care petentul a beneficiat efectiv.

Nu în ultimul rând, limbajul utilizat în contestație și afirmațiile cu caracter general privind presupuse abuzuri sau „fabricarea” unor cauze penale nu sunt susținute de probe și nu pot constitui temei pentru angajarea răspunderii disciplinare. Răspunderea disciplinară poate interveni doar în prezența unor fapte concrete, dovedite, săvârșite cu intenție sau din neglijență gravă, condiții care, în speță, nu au fost întrunite.

În consecință, Colegiul a reținut în mod corect că nu există elemente care să demonstreze existența unei abateri disciplinare în acțiunile procurorului Anatolie Ciuleacu, iar soluția de respingere a contestației și de menținere a deciziei Inspekției procurorilor este legală și întemeiată.

În acest context, Consiliul Superior al Procurorilor constată că, din analiza materialelor de cauză, nu au fost identificate încălcări ale normelor de procedură penală sau ale Codului de etică profesională din partea procurorului Anatolie Ciuleacu. Aceasta a acționat în limitele competențelor legale, emite actele procesuale pe baza unei evaluări obiective și independente a probelor, adoptând soluțiile corespunzătoare în conformitate cu principiile legalității și imparțialității.

Consiliul reamintește că angajarea răspunderii disciplinare a unui procuror presupune îndeplinirea cumulativă a trei condiții: existența unei fapte ilicite, vinovăția și legătura de cauzalitate între faptă și efectul produs. În doctrina de specialitate, „*efectul produs*” se definește drept încălcarea concretă a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane, generată de o eroare procedurală gravă sau de o conduită necorespunzătoare, putând include și întârzieri nejustificate în soluționarea dosarelor sau în adoptarea măsurilor procedurale necesare.

Astfel, rezultatul produs trebuie să fie un efect negativ concret și verificabil, nu unul presupus, și trebuie să existe o legătură directă între acesta și fapta ilicită. În lipsa acestei legături, răspunderea disciplinară nu poate fi reținută.

În speță, nu s-a constatat existența acestor elemente, nefiind identificate fapte care să întrunească condițiile prevăzute de art. 38 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură.

Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că, potrivit art. 37 lit. d) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, aplicarea sancțiunilor disciplinare este condiționată de existența unei fapte imputabile, iar sancțiunea trebuie să fie proporțională cu gravitatea acesteia. În lipsa unei fapte, procedura disciplinară nu poate continua și nu poate fi dispusă nicio măsură sancționatorie.

Consiliul reține că o contestație trebuie să fie motivată în mod corespunzător, prin prezentarea clară a criticilor care să demonstreze netemeinicia deciziei sau hotărârii contestate, în conformitate cu art. 6 alin. (3) lit. b) din Legea cu privire la Procuratură. Simplă expunere a circumstanțelor factologice nu este suficientă; contestația trebuie să cuprindă argumente precise și dezvoltate, evidențiind eventualele erori decizionale imputabile Inspecției Procurorilor și Colegiului de disciplină și etică.

Motivarea contestației nu se limitează la exprimarea unei nemulțumiri generale, ci presupune prezentarea unor argumente plauzibile, capabile să demonstreze că hotărârea contestată este neîntemeiată. De asemenea, motivarea unei hotărâri disciplinare presupune analiza și sinteza probelor și actelor din dosar, fără a fi necesară detalierea exhaustivă a fiecărui element, fiind însă esențial ca aspectele relevante să fie valorificate și ca hotărârea să conțină componentele obligatorii prevăzute de lege.

În lipsa unor elemente concrete care să combată raționamentul de fapt și de drept reținut de Colegiul de disciplină și etică, contestația formulată de petiționară se limitează la reluarea unor susțineri deja examinate, fără a evidenția erori de interpretare a normelor legale sau deficiențe de motivare care ar putea justifica anularea hotărârii contestate. Petentul se limitează la exprimarea unor nemulțumiri generale, fără a individualiza presupusele erori de fapt sau de drept comise de procuror, fără a demonstra încălcarea competenței, a procedurii sau a principiilor legale aplicabile și fără a prezenta probe ori argumente juridice care să susțină anularea actului contestat.

În lumina celor expuse, Consiliul Superior al Procurorilor constată că procedura disciplinară a fost desfășurată conform prevederilor legale, petiționarului fiindu-i clarificate motivele respingerii sesizării și contestației, iar faptele imputate procurorului Anatolie Ciuleacu nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare.

Prin urmare, Decizia Inspecției procurorilor din 12.02.2025 și Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025 sunt legale și întemeiate, iar contestația formulată de Veaceslav Gheorghiu urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pornind de la raționamentele expuse supra, urmare a exprimării votului de către membrii Consiliului Superior al Procurorilor prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” și 10 voturi „contra”, în temeiul art.37, art.70 alin. (1) lit. f), art.77, art. 86 alin. (3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de Veaceslav Gheorghiu (administrator autorizat), cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-37/2025 din 07.05.2025.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

**Președintele Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Dumitru OBADĂ